

μή της συνεχούς διαδοχής, της συντήρησης της μνήμης. Ένα άλλο σπίτι, στα κατεχόμενα, αυτονομεύεται ως μοτίβο σε βαθμό που εμφανίζεται ένα νέο πρόσωπο, ο Τουρκοκύπριος που ζει σ' αυτό. Και ο αγών του με τον Πατέρα για το δικαίωμα ιδιοκτησίας ανακινεί άλλα θεματικά στρώματα. Το τέταρτο πρόσωπο του έργου, η Μητέρα, δημιουργείται ως χαρακτήρας στη διασταύρωση των αναμνήσεων Πατέρα και Γιου. Με την εμφάνισή της εισάγονται δύο άλλες ενότητες. Η μία αφορά τη διαφορετική αντίληψη για τη ζωή που οδήγησε κάποτε το ζευγάρι στον χωρισμό, όπου ο Πατέρας αρνείται να μιμείται τα κοινωνικά πρότυπα, ενώ η Μητέρα αρνείται να υιοθετήσει τον δικό του τρόπο ζωής. Η άλλη θεματική ενότητα που προκύπτει από τους διαλόγους των δύο είναι το θέμα της αλήθειας και του ψέματος: ό,τι είναι ψέμα για τους μη μυημένους, κοινούς ανθρώπους, είναι η αλήθεια του δημιουργού, λέει ο συγγραφέας Πατέρας. Υπάρχει και το μοτίβο της σχέσης του πνευματικού ανθρώπου με την εξουσία. Δεν είναι πολλά για ένα έργο;

Ο Αντρέας Χριστοδουλίδης σκηνοθέτησε την παράσταση με επαγγελματισμό, σοβαρότητα και επίγνωση της ιδιαιτερότητας του κειμένου. Τους ίδιους χαρακτηρισμούς αξίζει και η δουλειά των ηθοποιών της παράστασης, Μανώλη Μιχαηλίδη, Κωνσταντίνου Γαβριήλ, Έρικας Μπεγέτη, Μάριου Στυλιανού. Μπόρεσαν να δώσουν ανθρώπινες υποστάσεις στις ιδέες του έργου.

ΘΕΑΤΡΟ
ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΝΑ
ΜΟΛΕΣΚΗ